

ling i den konkrete situation. Der kan eksempelvis være tale om en »sidste udvej«.

I dag henvises ikke til forsøgsmæssig behandling på private sygehuse *her i landet* eller på sygehuse *i udlandet*.

Dette vil imidlertid kunne ske under visse betingelser fra nytår, hvor der træder en ny ordning vedrørende forsøgsmæssig behandling i kraft. I den sammenhæng anvendes betegnelsen eksperimentel behandling. Ordningen retter sig til patienter, som har en livstruende sygdom, som der på det pågældende tidspunkt ikke kan tilbydes behandling for. Den behandlende sygehusafdeling kan forelægge spørgsmål om eksperimentel/forsøgs-mæssig behandling for Sundhedsstyrelsens panel vedrørende eksperimentel behandling. Vurderer panelet, at der er mulighed for, at en bestemt eksperimentel/forsøgs-mæssig behandling på et sygehus i udlandet eller et privat sygehus her i landet kan helbrede patienten eller forlænge patientens liv, kan afdelingen søge om Sundhedsstyrelsens godkendelse hertil.

Patienter kan herudover ud fra en faglig vurdering tilbydes *forskningsmæssig* behandling, hvor dette er muligt.

Forskningsmæssig behandling på et sygehus *her i landet* mv. skal ske i form af protokollerede forsøg i overensstemmelse med reglerne i loven om et videnskabetisk komitéssystem. Denne forsøgsvirksomhed forudsætter en godkendelse af en forsøgsprotokol af en videnskabetisk komité.

Kan en patient ikke tilbydes behandling her i landet, men findes der relevant forskningsmæssig behandling *i udlandet*, der opfylder kravene til almindeligt anerkendte videnskabelige forsøg, vil patientens hjemamt kunne tilbyde patienten henvisning dertil. Det er hjemamtet, der beslutter om behandlingen skal tilbydes. Det er dog en betingelse, at patienten er undersøgt eller behandlet på en lands-landsafdeling her i landet, der har indstillet patienten til den forskningsmæssige behandling på en nærmere angivet sygehusafdeling i udlandet. Endvidere skal der være et vist samarbejde i forbindelse med den forskningsmæssige behandling med et dansk sygehus.

Spm. nr. S 870

Til indenrigs- og sundhedsministeren (26/11 02) af:

Birthe Skaarup (DF):

»Vil ministeren oplyse, hvor langt man er her i landet med behandling med dendritceller for forskellige cancerlidelser?«

Begrundelse

Spørgeren er blevet gjort opmærksom på, at behandlingen har været forsøgt i mange år i udlandet med undertiden forbavsende gode resultater afhængig af cancertypen.

Spørgeren er ligeledes bekendt med, at behandlingen kan forløbe på den måde, at man fra patientens eget blod fremstiller dendritceller, som bliver præget med markører fra patientens tumorræv, hvorefter man tilbagegiver de prægede dendritceller i vaccineform.

Med en sådan behandling betalt enten i Danmark eller i udlandet, ville man give patientgruppen en ny mulighed, chance eller håb, og det er vel det bedste man kan.

Svar (11/12 02)

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Indledningsvis skal jeg gøre opmærksom på, at behandling med dendritceller er en eksperimentel behandlingsform, og at denne behandling ikke noget sted i verden er et standardtilbud til kræftpatienter.

I flere lande – herunder i Danmark – er der etableret protokollerede forskningsforsøg med dendritcellebehandling til kræftpatienter. På Amtssygehuset i Herlev er der i år igangsat et forsøg, der omfatter patienter med fremskreden brystkræft samt patienter med kræft i bugspytkirtlen. Inden for kort tid vil projektet også komme til at omfatte patienter med modermærkekræft. Patienter fra hele landet kan deltage i disse forsøg.

Det kan endvidere oplyses, at nogle sygehusafdelinger i overensstemmelse med reglerne om henvisning til forskningsmæssig behandling i udlandet har indgået aftaler med sygehuse i udlandet om, at danske kræftpatienter kan deltage i udenlandske protokollerede forsøg med dendritcellebehandling. Det forventes, at en del af